

(Пресс РС)

"Марко Никеџић је сматрао да Србија не треба да има неку врсту политичког протектората над Србима ван Србије, и да ако се иде на демократско друштво, било би логично претпоставити да ће се у свим републикама штитити права Срба. То може неком дјеловати наивно политички, али, нажалост, искуство је то потврдило", изјавила је Латинка Перовић ономад у интервјуу за *Недељник* (11. јун о. г.).

За млађе и заборавне треба рећи да је Никеџића и Перовићеву, октобра 1972. године Тито смијенио са чела СК Србије као "либерале" и опозицију званичном политичком курсу СКЈ. Али и то да су Марко и Латинка, популарни међу интелектуалцима, остали запамћени као најумнији и најобразованији комунистички кадрови које су Срби имали од 1945. наовамо. Залагали су се за демократију, владавину права, реформу привреде, отварање према свијету и представљали "пропуштену шансу Србије да се укључи у модерне европске токове".

Уз искрено поштовање за обоје, сјећам се да је Никеџић, још на власти, заиста био изјавио да "Срби у Хрватској и БиХ своје проблеме треба да рјешавају у Загребу и Сарајеву, а не у Београду". Звучало ми је тужно и ружно и док смо живјели у заједничкој држави и Београд био престоница не само Србије него и СФРЈ. А послије свега што се у међувремену десило још ми тужније и ружније звучи Латинкина оцјена да је "искуство потврдило Маркову наивну претпоставку да ће демократија штитити права Срба изван Србије".

Марко и Латинка и Срби ван Србије

Пише: Ненад Кеџмановић
четвртак, 18 јун 2015 08:50

